Matematická analýza III

Stručné výpisky z materiálů p. doc. Klazara

Letní semestr 2020/2021

Viktor Soukup

Tyto poznámky jsem sepsal pro přípravu na zkoušku z přednášek pana doc. Klazara. Neprošly zatím žádnou korekcí, budou tedy pravděpodobně obsahovat mnoho chyb. Pokud v poznámkách najdete chybu, nebo pokud budete mít nějakou připomínku k tomu, jak jsou psané, kontaktujte mě prosím na Discordu, nebo mi dejte pull-request na https://github.com/3011/ma3-poznamky. Ke většině vět jsem vynechal důkazy, psal jsem je téměř výhradně k větám/tvrzením, která spadají k otázkám vypsaným ke zkoušce.

Obsah

1	Met	Metrické prostory		
	1.1	Definice	3	
	1.2	Euklidovský prostor, Sférická metrika	3	
	1.3	p-adické metriky	4	
	1.4	Kompaktnost množin v metrických prostorech	5	
	1.5	Topologická spojitost	7	
	1.6	Heine-Borelova věta	7	
	1.7	Souvislé množiny a metrické prostory	7	
	1.8	Základní věta algebry	8	
	1.9	Úplné množiny a metrické prostory	9	
	1.10	Baireova věta	9	
2	$\check{\mathbf{R}}\mathbf{ady}$			
	2.1	Definice	9	
	2.2	Fourierova řada funkce	10	
	2.3	Basilejský problém	12	
	2.4	Divergentní řady	13	
	2.5	Konvergence řad	13	
		2.5.1 Absolutní konvergence	13	
		2.5.2 Stejnoměrná konvergence	14	
	2.6	Mocninné řady	14	
	2.7	Funkční řady	14	
3	Komplexní analýza			
	3.1	Holomorfní funkce	14	
	3.2	Póly funkcí	14	
	3.3	Aplikace	14	
4	Úvo	od do diferenciálních rovnic	14	
	4.1	Rovnice se separovanýmí proměnými	14	
	4.2	Lineární rovnice	14	
	4.3	Věta o existenci	14	

Metrické prostory 1

Definice 1.1

Definice (Metrický prostor): Metrický prostor je dvojice (M,d) množiny $M \neq \emptyset$ a zobrazení

$$d: M \times M \to \mathbb{R}$$

zvaného metrika či vzdálenost, které $\forall x, y, z \in M$ splňuje:

- 1. $d(x,y) = 0 \iff x = y$
- 2. d(x, y) = d(y, x)
- 3. $d(x,y) \le d(x,z) + d(z,y)$

Z těchto podmínek plyne i $d(x,y) \ge 0$.

Definice (Podprostor): Každá podmnožina $X \subset M$ určuje nový metrický prostor (X, d'), tak zvaný podprostor metrického prostoru (M,d). Pro $x,y\in X$ klademe d'(x,y):=d(x,y). Obě metriky označíme stejným symbolem a máme (X, d).

Definice (Izometrie): Izometrie f dvou metrických prostorů (M,d) a (N,e) je bijekce $f:M\to N$, jež zachovává vzdálenosti:

$$\forall x, y \in M : d(x, y) = e(f(x), f(y))$$

Existuje-li f, prostory M a N jsou izometrické. Znamená to, že jsou fakticky nerozlišitelné.

1.2 Euklidovský prostor, Sférická metrika

Příklad (Euklidovský prostor): Euklidovský prostor $(\mathbb{R}^n, e_n), n \in \mathbb{N}$, s metrikou e_n danou pro $\overline{x}, \overline{y}^1 \in$ \mathbb{R}^n formulí

$$e_n(\overline{x}, \overline{y}) := \sqrt{\sum_{i=1}^n (x_i - y_i)^2}$$

Geometricky je e_n délka úsečky určené body \overline{x} a \overline{y} . Euklidovským prostorem pak rozumíme obecněji každý podprostor (X, e_n) , když $X \subset \mathbb{R}^n$.

Příklad (Sférická metrika): Jako

$$S := \{(x_1, x_2, x_3) \in \mathbb{R}^3 \mid x_1^2 + x_2^2 + x_3^3 = 1\}$$

si označíme jednotkovou sféru v euklidovském prostoru \mathbb{R}^n . Funkci $s: S \times S \to [0,\pi]$ definujeme pro $\overline{x}, \overline{y} \in S$ jako

$$s(\overline{x}, \overline{y}) = \begin{cases} 0 \dots \overline{x} = \overline{y} \\ \varphi \dots \overline{x} \neq \overline{y} \end{cases}$$

kde φ je úhel sevřený dvěma polopřimkami procházejícímí počátkem $\overline{0}$ a body \overline{x} a \overline{y} . Tento úhel je vlastně délka kratšího z oblouků mezi body \overline{x} a \overline{y} na jednotkové kružnici vytknuté na S rovinou určenou počátkem a body \overline{x} a \overline{y} . Funkci s nazveme sférickou metrikou.

Tvrzení: (S, s) je metrický prostor.

Definice ((Horní) hemisféra): (Horní) hemisféra H je množina

$$H := \{(x_1, x_2, x_3) \in S \mid x_3 \ge 0\} \subset S$$

$$1 \overline{x} = (x_1, \dots, x_n), \overline{y} = (y_1, \dots, y_n)$$

Věta (H není plochá): Metrický prostor (H,s) není izometrický žádnému Euklidovskému prostoru (X, e_n) s $X \subset \mathbb{R}^n$

Důkaz: TODO

Definice (Ultrametrika): Metrika d v metrickém prostoru (M, d) je ultrametrika(nearchimédovká metrika), pokud splňuje silnou trojúhelníkovou nerovnost

$$\forall x, y, z \in M: d(x, y) \le \max(d(x, z), d(z, y))$$

Protože $\max(d(x,z),d(z,y)) \leq d(x,z) + d(z,y)$, je každá ultrametrika metrika. V ultrametrických prostorech nefunguje intuice založená na Euklidovských prostorech.

Tvrzení (Trojúhelníky v ultrametrickém prostoru): V ultrametrickém prostoru (M, d) je každý trojúhelník rovnoramenný, to jest má dvě stejně dlouhé strany.

Definice (Otevřená koule): (Otevřená) koule v metrickém prostoru (M,d) se středem v $a \in M$ a poloměrem r>0 je podmnožina

$$B(a,r) := \{ x \in M \mid d(x,a) < r \} \subset M$$

Vždy $B(a,r) \neq \emptyset$, protože $a \in B(a,r)$.

1.3 p-adické metriky

Definice (p-adický řád): Nechť $p \in \{2, 3, 5, 7, 11, \dots\}$ je prvočíslo a nechť $n \in \mathbb{Z}$ je nenulové celé číslo. Jako p-adický řád čísla n definujeme

$$\operatorname{ord}_p(n) := \max(\{m \in \mathbb{N}_0 : p^m \mid n\})^2$$

Dále ještě $\forall p$ definujeme $\operatorname{ord}_p(0) := +\infty$.

Poznámka (Rozšíření ord_p(·) na zlomky): Pro nenulové $\alpha = \frac{a}{b} \in \mathbb{Q}$ definujeme

$$\operatorname{ord}_n(\alpha) := \operatorname{ord}_n(a) - \operatorname{ord}_n(b)$$

Jinak opět $\operatorname{ord}_p(0) = \operatorname{ord}_p(\frac{0}{b}) := +\infty.$

Tvrzení (aditivita $\operatorname{ord}_{p}(\cdot)$): *Platí*, že

$$\forall \alpha, \beta \in \mathbb{Q} : ord_n(\alpha\beta) = ord_n(\alpha) + ord_n(\beta)$$

$$kde(+\infty) + (+\infty) = (+\infty) + n = n + (\infty) := +\infty$$
, pro každé $n \in \mathbb{Z}$.

Definice (p-adická norma): Fixujeme reálnou konstantu $c \in (0,1)$ a definujeme funkci $|\cdot|_p : \mathbb{Q} \to [0,+\infty)$ jako

$$\left|\frac{a}{b}\right|_p := c^{\operatorname{ord}_p\left(\frac{a}{b}\right)}$$

kde klademe $|0|_p = c^{+\infty} := 0$

Tvrzení (multiplikativita $|\cdot|_p$): Pro každé p a každé dva zlomky α, β (a každé $c \in (0,1)$) je

$$|\alpha\beta|_p = |\alpha|_p |\beta|_p$$

 $^{^2\}cdot\mid\cdot$ značí relaci dělitelnosti.

Definice (Normované těleso): Normované těleso $F = (F, 0_F, 1_F, +_F, \cdot_F, |\cdot|_F)$, psáno zkráceně $(F, |\cdot|_F)$, je těleso vybavené normou $|\cdot|_p : \mathbb{Q} \to [0, +\infty)$, jež splňuje tři následující požadavky

- 1. $\forall x \in F : |x|_F = 0 \iff x = 0_F$
- 2. $\forall x, y \in F : |x \cdot_F y|_F = |x|_F \cdot |y|_F$
- 3. $\forall x, y \in F : |x +_F y| \le |x|_F + |y|_F$

Tvrzení: Pro každé normované těleso $(F, |\cdot|_F)$ je funkce $d(x, y) := |x - y|_F$ metrika na F. Pokud $|\cdot|_F$ splňuje silnou trojúhelníkovou nerovnost, pak je d ultrametrika.

Tvrzení (o $|\cdot|_p$): Pro každé prvočíslo p a každé $c \in (0,1)$ je $\mathbb{Q}, |\cdot|_p$ normované těleso. Příslušný metrický prostor $(\mathbb{Q}, d)(s \ d(x, y) := |x - y|_E)$ je ultrametrický prostor.

Definice (Triviální norma): Triviální norma na libovolném tělese F je funkce $||\cdot||$ s $||0_F|| = 0$ a ||x|| = 1 pro $x \neq 0_F$.

Tvrzení (Mocnění obvyklé absolutní hodnoty): Pro c>0 je $|\cdot|^c$ norma(na \mathbb{Q}, \mathbb{R} a \mathbb{C}), právě když $c\leq 1$.

Definice (Kanonická p-adická norma): Pro $\alpha \in \mathbb{Q}$ a prvočíslo p je kanonická p-adická norma $||\cdot||_p$ definovaná jako

$$||\alpha||_p := p^{-\operatorname{ord}_p(\alpha)}$$

to jest v obecné p-adické normě $||\cdot||_p$ klademe $c:=\frac{1}{n}$.

Věta (A. Ostrowski): Nechť $||\cdot||$ je norma na tělese racionálních čísel \mathbb{Q} . Pak nastává jedna ze tří následujících možností.

- 1. Je to triviální norma.
- 2. Existuje reálné $c \in (0,1]$ takové, že $||x|| = |x|^c$.
- 3. Existuje reálné $c \in (0,1)$ a prvočíslo p, že $||x|| = |x|_p = c^{ord_p(x)}$ (kde $c^{\infty} := 0$).

Modifikovaná absolutní hodnota a p-adické normy jsou tedy jediné netriviální normy na tělese racionálních čísel.

Důkaz: TODO

1.4 Kompaktnost množin v metrických prostorech

Poznámka (Konvence): $\varepsilon > 0$ a $\delta > 0$ jsou reálná čísla a $n, n_0 \in \mathbb{N}$. Limitu píšeme jako $\lim a_n = a$ nebo $\lim_{n \to \infty} a_n = a$.

Definice (Limita): Nechť je (M,d) metrický prostor, $(a_n) \subset M$ je posloupnost bodů v něm a $a \in M$ je bod. (a_n) má limitu v (M,d), pokud

$$\forall \varepsilon \exists n_0 : n \ge n_0 \Rightarrow d(a_n, a) < \varepsilon$$

Definice (Konvergence, Divergence): Pokud má (a_n) limitu, řekneme, že je konvergentní. Pokud limitu nemá, je divergentní.

Definice (Kompaktní metrický prostor): Buď (M,d) metrický prostor a $X\subset M$. Řekneme, že X je kompaktní, pokud

$$\forall (a_n) \subset X \exists (a_{m_n}) \exists a \in X : \lim_{n \to \infty} a_{m_n} = a.$$

Jinak řečeno, každá posloupnost bodů množiny X má konvergentní podposloupnost s limitou v X. Metrický prostor (M,d) je kompaktní, pokud M je kompaktní.

Definice (Spojité zobrazení mezi Metrickými prostory): Buďte (M, d) a (N, e) metrické prostory a buď $f: M \to N$ zobrazení mezi nimi. f je spojité v $a \in M$, pokud

$$\forall \varepsilon \exists \delta \forall x \in M : d(x, a) < \delta \Rightarrow e(f(x), f(a)) < \varepsilon$$

Zobrazení f je spojité, pokud je spojité v každém bodě $a \in M$.

Věta (Princip maxima): Necht'(M, d) je metrický prostor,

$$f:M\to\mathbb{R}$$

je funkce z M do reálné osy a $X \subset M$ je neprázdná kompaktní množina. Pak

$$\exists a, b \in X \forall x \in X : f(a) \le f(x) \le f(b)$$

Funkce f tedy na X nabývá svou nejmenší hodnotu f(a) a největší hodnotu f(b).

Definice (Součin metrických prostorů): Pro metrické prostory (M, d) a (N, e) definujeme jejich součin $(M \times N, d \times e)$ tak, že $M \times N$ je kartézský součin množin M a N a metrika $d \times e$ je na něm dána jako

$$(d \times e)((a_1, a_2), (b_1, b_2)) := \sqrt{d(a_1, b_1)^2 + e(a_2, b_2)^2}$$

Definice (Otevřená množina): Množina $X \in M$ v metrickém prostoru (M, d) je otevřená, pokud

$$\forall a \in X \exists r > 0 : B(a, r) \subset X.$$

Definice (Uzavřená množina): Množina X je uzavřená, pokud $M \setminus X$ je otevřená.

Definice (Omezená množina): Množina X je omezená, pokud

$$\exists a \in M \exists r > 0 : X \subset B(a, r)$$

Definice (Diametr): Diametr(průměr) množiny X je s $V := \{d(a,b)|a,b \in X\} \subset [0,+\infty)$ definovaný jako

$$\operatorname{diam}(X) := \begin{cases} \sup(V) & \dots & \operatorname{množina} V \text{ je shora omezená} \\ +\infty & \dots & \operatorname{množina} V \text{ není shora omezená} \end{cases}$$

Věta (Kompaktní ⇒ uzavřená a omezená, součin): Platí následující:

- 1. $Když X \subset M$ je kompaktní množina v metrickém prostoru (M,d), pak X je uzavřená a omezená. Opačná implikace obecně neplatí.
- 2. Jsou-li (M,d) a (N,e) dva kompaktní metrické prostory, pak i jejich součin $(M\times N, d\times e)$ je kompaktní metrický prostor.

Věta (Kompaktní množina v \mathbb{R}^n): V každém Euklidovském metrickém prostoru (\mathbb{R}^n , e_n) je množina $X \subset \mathbb{R}^n$ kompaktní, právě když je omezená a uzavřená.

1.5 Topologická spojitost

Tvrzení (Topologická spojitost): Nechť $f: M \to N$ je zobrazení mezi metrickými prostory (M, d) a (N, e). prostorem

$$f \text{ je spojit\'e} \iff \forall OM A \subset N : f^{-1}[A] = \{x \in M \mid f(x) \in A\} \subset M \text{ je } OM.^3$$

Toto tvrzení platí i pro uzavřené množiny.

Tvrzení (Topologická spojitost pro podprostory): Nechť (M,d) a (N,e) jsou metrické prostory, $X \subset M$ je neprázdná množina a $f: X \to N$. prostorem

f je spojité zobrazení definované na $(X,d) \iff \forall OM \ A \subset N : \exists OM \ B \subset M : f^{-1}[A] = X \cap B$.

Topologickou definici spojitosti jsme rozšířili na podprostory.

Tvrzení (Spojitý obraz kompaktu): Nechť (M,d) a (N,e) jsou metrické prostory, $X\subset M$ je neprázdná kompaktní množina a

$$f: X \to N$$

je spojitá funkce. Pak obraz $f[X] \subset N$ je kompaktní množina.

Tvrzení (Spojitost inverzu): Nechť $f: X \to N$ je spojité zobrazení z neprázdné kompaktní množiny $X \subset M$ v metrickém prostoru (M,d) do (N,e). Potom inverzní zobrazení

$$f^{-1}:f[X]\to X$$

je spojité.

Definice (Homeomorfismus): Zobrazení $f: M \to N$ mezi metrickými prostory (M,d) a (N,e) je jejich homeomorfismus, je-li f bijekce a jsou-li f a f^{-1} spojitá zobrazení. Pokud mezi (M,d) a (N,e) existuje homeomorfismus, jsou homeomorfní.

1.6 Heine-Borelova věta

Definice (Topologická kompaktnost): Podmnožina $A \subset M$ metrického prostoru (M, d) je topologicky kompaktní, pokud každý systém otevřených množin $\{X_i \mid i \in I\}$ v M platí:

$$\bigcup_{i\in I}X_i\supset A\Rightarrow \exists$$
konečná množina $J\subset I:\bigcup_{i\in J}X_i\supset A.$

Věta (Heine-Borelova): $Podmnožina \ A \subset M \ metrického prostoru (M, d) je kompaktní, právě když je topologicky kompaktní.$

1.7 Souvislé množiny a metrické prostory

Definice (Obojetná množina): Podmnožina $X \subset M$ v metrickém prostoru (M, d) je obojetná⁴, je-li současně otevřená i uzavřená, jako jsou například množiny \emptyset a M.

Definice (Souvislý prostor): Prostor (M,d) je souvislý, pokud v něm neexistuje netriviální⁵ obojetná podmnožina. Jinak, má-li M obojetnou podmnožinu $X \subset M$ s $X \neq \emptyset$, je nesouvislý.

³OM zkracuje sousloví "otevřená množina".

⁴anglicky *clopen*

 $^{{}^{5}}$ Různou od M a \emptyset .

Definice (Souvislá podmnožina): Podmnožina $X \subset M$ je souvislá, je-li podprostor (X, d) souvislý. Pokud podprostor (X, d) souvislý není, je nesouvislá.

Definice (Trhání množiny): Nechť (M,d) je metrický prostor a $X,A,B\subset M$. Řekneme, že množiny A a B trhají množinu X, pokud A a B jsou otevřené a platí všechna následující

- $X \subset A \cup B$
- $X \cap A \neq \emptyset \neq X \cap B$
- $(X \cap A) \cap (X \cap B) = \emptyset$

Tvrzení: Podmnožina $X \subset M$ je nesouvislá množina v metrickém prostoru (M, d), přávě když existují $A, B \subset M$, které ji trhají.

1.8 Základní věta algebry

Věta (Základní věta algebry): Každý nekonstantní komplexní polynom má kořen, tedy

$$(n \in \mathbb{N}) \land (a_0, a_1, \dots, a_n \in \mathbb{C}) \land (a_n \neq 0) \Rightarrow \exists \alpha \in \mathbb{C} : \sum_{j=0}^n a_j \alpha^j = 0$$

Věta (Souvislost intervalů): Každý interval $[a,b] \subset \mathbb{C}$, kde $a,b \in \mathbb{R}$ a $a \leq b$, je souvislá množina.

Věta (souvislost a spojitost): Nechť $f: X \to N$ je spojité zobrazení ze souvislé množiny $X \subset M$ v metrickém prostoru (M,d) do metrického prostoru (N,e). Potom

$$f[X] = \{ f(x) \mid x \in N \} \subset N$$

je souvislá množina.

Poznámka: Komplexní jednotková kružnice

$$S:=\{z\in\mathbb{C}\mid |z|=1\}\subset\mathbb{C}$$

je souvislá množina.

Tvrzení: Pro každé nezáporné $x \in \mathbb{R}$ a každé $n \in \mathbb{N}$ existuje nezáporné $y \in \mathbb{R}$ takové, že $y^n = x$.

Tvrzení (Druhá odmocnina v \mathbb{C}): $\forall a + bi \in \mathbb{C}$ máme pro vhodnou volbu znamének v reálných číslech

$$c := \pm \frac{\sqrt{\sqrt{a^2 + b^2} + a}}{\sqrt{2}}$$
 $a \quad d := \pm \frac{\sqrt{\sqrt{a^2 + b^2} - a}}{\sqrt{2}},$

 $\check{z}e\ (c+di)^2 = a+bi.$

Z předchozích dvou tvrzení lze dokázat, že pokud pro každé $u \in S$ a pro každé liché $n \in \mathbb{N}$ $\exists v \in S : v^n = u$, pak platí následující věta.

Věta (n-té odmocniny v C): Komplexní čísla obsahují všechny n-té odmocniny, tedy

$$\forall u \in \mathbb{C} \ \forall n \in \mathbb{N} \ \exists v \in \mathbb{C} : v^n = u.$$

Důkaz: TODO

Tvrzení (Redukce na n-té odmocniny): $Kdy\check{z}$ \mathbb{C} obsahuje všechny n-té odmocniny, pak platí Základní věta algebry a každý nekonstantní komplexní polynom má kořen.

1.9 Úplné množiny a metrické prostory

Definice (Cauchyova posloupnost): Cauchyova posloupnost (a_n) splňuje, že

$$\forall \varepsilon \ \exists n_0 : m, n \ge n_0 \Rightarrow d(a_m, a_n) < \varepsilon$$

Definice (Úplný metrický prostor): Metrický prostor (M, d) je úplný, je-li každá Cauchyovská posloupnost $(a_n) \subset M$ konvergentní.

Definice (Úplná množina): Množina $X \subset M$ je úplná, je-li podprostor (X, d) úplný.

Tvrzení (úplnost uzavřených podprostorů): V úplném metrickém prostoru (M,d) je každá uzavřená $množina \ X \subset M$ úplná.

1.10 Baireova věta

Definice (Řídká a hustá množina): Množina $X\subset M$ v metrickém prostoru (M,d) je řídká(v M), pokud

$$\forall a \in M \ \forall r > 0 \ \exists b \in M \ \exists s > 0 : B(b,s) \subset B(a,r) \land B(b,s) \cap X = \emptyset$$

Každá koule v (M,d) tedy obsahuje podkouli disjunktní s X. Podobně množina $Y\subset M$ v metrickém prostoru (M,d) je hustá(v M), pokud

$$\forall a \in M \ \forall r > 0 : B(a,r) \cap Y \neq \emptyset$$

Tvrzení (hustota a spojitost): Nechť (M,d) a (N,e) jsou metrické prostory, $X \subset M$ je hustá v M a

$$f, q: M \to N$$

jsou taková spojitá zobrazení, že $f|X = g|X^6$ Potom f = g.

Definice (Uzavřená koule): Pro $a \in M$ a reálné r>0 rozumíme v metrickém prostoru (M,d) uzavřenou koulí $\overline{B}(a,r)$ množinu

$$\overline{B}(a,r) := \{ x \in M \mid d(a,x) \le r \}.$$

Uzavřená koule je uzavřená množina a pro každé $a \in M$ a kladná čísla $r, s \in \mathbb{R}$ t.ž. r < s je $\overline{B}(a, r) \subset B(a, s)$.

Věta (Baireova): Nechť (M,d) je úplný metrický prostor a

$$M = \bigcup_{n=1}^{\infty} X_n.$$

 $Pak \ některá \ množina \ X_n \ není \ \check{r}idká.$

Důsledek (o úplném metrickém prostoru): Každý úplný metrický prostor (M, d), který neobsahuje izolované body, je nespočetný.

2 Řady

2.1 Definice

Definice (Řada, konvergence a divergence řady): Řada $\sum a_n = \sum_{n=1}^{\infty} a_n$ je posloupnost $(a_n) \subset \mathbb{R}$, které je přiřazena posloupnost částečných součtů

$$(s_n) := (a_1 + \cdots + a_n) \subset \mathbb{R}.$$

 $^{^6{\}rm Z}$ úžení obou funkcí na množinu X se shodují.

Pokud posloupnost (s_n) má limitu, řekneme, že řada <u>má součet</u>. Je-li tato limita vlastní $(\in \mathbb{R})$, pak řada <u>konverguje</u>, jinak(součet je $\pm \infty$ nebo neexistuje) <u>diverguje</u>. Součet řady se označuje stejným symbolem jako řada sama, takže také

$$\sum a_n = \sum_{n=1}^{\infty} a_n := \lim s_n = \lim (a_1 + \dots + a_n).$$

Tvrzení (Nutná podmínka konvergence): $Když \check{r}ada \sum a_n \ konverguje, \ pak \ \lim a_n = 0.$

Tvrzení (Harmonická řada):

$$\sum \frac{1}{n} = +\infty$$

Tvrzení:

$$\sum \frac{1}{(n+1)n} = \frac{1}{n^2} = 1$$

Tvrzení (Geometrická řada): *Pro každé* $q \in (-1,1)$ *je*

$$\sum_{n=1}^{\infty} q^n = \frac{1}{1-q}$$

Tvrzení (Leibnizovo kritérium): $Když\ a_1 \ge a_2 \ge \cdots \ge 0\ a\ \lim a_n = 0,\ pak\ \check{r}ada\ \sum (-1)^{n-1}a_n = a_1 - a_2 + a_3 - \ldots\ konverguje.$

2.2 Fourierova řada funkce

Definice (Trigonometrická řada): Trigonometrická řada je řada

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos(nx) + b_n \sin(nx)),$$

kde a_n, b_n jsou její koeficienty a $x \in \mathbb{R}$ je proměnná.

Trigonometrická řada je fakticky parametrický systém řad parametrizovaný proměnnou x. Chceme odvodit vyjádření široké třídy funkcí $f: [-\pi, \pi] \to \mathbb{R}$, pomocí trigonometrických řad.

Definice (Skoro skalární součin): Nechť $\mathcal{R}(-\pi,\pi)$ je množina všech funkcí $f:[-\pi,\pi] \to \mathbb{R}$, které mají na $[-\pi,\pi]$ Riemannův integrál. Pro $f,g \in \mathcal{R}(-\pi,\pi)$ definujeme

$$\langle f, g \rangle := \int_{-\pi}^{\pi} fg \in \mathbb{R}.^7$$

Pro tento skoro skalární součin platí následující

Tvrzení (Symetrie, nezápornost a linearita skoro skalárního součinu):

- 1. $\langle f, g \rangle = \langle g, f \rangle$
- $2. \langle f, f \rangle = > 0$
- 3. $\langle af + bg, h \rangle = a \langle f, h \rangle + b \langle g, h \rangle$

ale

⁷Z teorie Riemannova integrálu plyne, že pokud $f, g \in \mathcal{R}(-\pi, \pi)$, pak i $fg \in \mathcal{R}(-\pi, \pi)$.

Tvrzení: Ekvivalence $\langle f, f \rangle = 0 \iff f \equiv 0$ neplatí.

Definice (2π -periodická funkce): Funkce je 2π -periodická, když pro každé $x \in \mathbb{R}$ je $f(x+2\pi) = f(x)$.

Tvrzení (Ortogonalita sinů a cosinů): Pro každá dvě celá čísla $m, n \ge 0$ je

$$\langle \sin(mx), \cos(nx) \rangle = 0.$$

Pro každá dvě delá čísla $m, n \ge 0$, kromě m = n = 0, je

$$\langle \sin(mx), \sin(nx) \rangle = \langle \cos(mx), \cos(nx) \rangle = \begin{cases} \pi & \dots & m = n \\ 0 & \dots & m \neq n. \end{cases}$$

Konečně

$$\langle \sin(0x), \sin(0x) \rangle = 0$$
 a $\langle \cos(0x), \cos(0x) \rangle = 2\pi$.

Definice (Kosinové a sinové Fourierovy koeficienty): Pro každou funkci $f \in \mathcal{R}(-\pi, \pi)$ definujeme její kosinové Fourierovy koeficienty

$$a_n := \frac{\langle f(x), \cos(nx) \rangle}{\pi} = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos(nx) \, \mathrm{dx}, n = 0, 1, \dots$$

a <u>sinové</u> Fourierovy koeficienty

$$b_n := \frac{\langle f(x), \sin(nx) \rangle}{\pi} = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin(nx) dx, n = 1, 2, \dots$$

Definice (Fourierova řada funkce): Fourierova řada funkce $f \in \mathcal{R}(-\pi,\pi)$) je trigonometrická řada

$$F_f(x) := \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos(nx) + b_n \sin(nx)),$$

kde a_n a b_n jsou po řadě její kosinové a sinové Fourierovy koeficienty.

Geometricky nahlíženo, pracujeme v nekonečně rozměrném vektorovém prostoru se (skoro) skalárním součinem $\langle \cdot, \cdot \rangle$, v němž jsou "souřadnými osami"(prvky ortogonální báze) funkce

$$\{\cos(nx) \mid n \in \mathbb{N}_0\} \cup \{\cos(nx) \mid n \in \mathbb{N}\}\$$

V kontrastu s kartézskými souřadnicemi bodů v \mathbb{R}^n se ale zdaleka ne každá funkce rovná součtu své Fourierovy řady.

Věta (Besselova nerovnost): Pro Fourierovy koeficienty a_n a b_n funkce $f \in \mathcal{R}(-\pi, \pi)$ platí nerovnost

$$\frac{a_0^2}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n^2 + b_n^2) \le \frac{\langle f, f \rangle}{\pi} = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f^2.$$

Tvrzení (Riemannovo-Lebesgueovo lemma): Pro každou funkci $f \in \mathcal{R}(-\pi,\pi)$ je^8

$$\lim_{n \to \infty} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin(nx) \, dx = \lim_{n \to \infty} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos(nx) \, dx = 0$$

⁸Lze dokázat pomocí Besselovy nerovnosti.

Definice (Po částech hladká funkce): Funkce $f:[a,b] \to \mathbb{R}$, kde a < b jsou reálná čísla, je po částech hladká, když existuje takové dělení

$$a = a_0 < a_1 < a_2 < \dots < a_k = b, k \in \mathbb{N},$$

intervalu [a, b], že na každém intervalu $a_{i-1}, a_i, i = 1, 2, ..., k$, má spojitou derivaci f' a pro každé i = 1, 2, ..., k existují vlastní jednostranné limity

$$f(a_i - 0) := \lim_{x \to a_i^-} f(x)$$
 a $f'(a_i - 0) := \lim_{x \to a_i^-} f'(x)$

a pro každé $i=0,1,\dots,k-1$ existují vlastní jednostranné limity

$$f(a_i + 0) := \lim_{x \to a_i^+} f(x)$$
 a $f'(a_i - 0) := \lim_{x \to a_i^+} f'(x)$

Po částech hladká funkce tedy může být v několika bodech intervalu [a,b] nespojitá, ale v bodech nespojitosti má vlastní jednostranné limity a má v nich definované jednostranné nesvislé tečny.

Tvrzení (O Dirichletově jádře): Nechť $n \in \mathbb{N}$ a

$$J_n(x) := \frac{1}{2} + \cos(x) + \cos(2x) + \dots + \cos(nx).$$

Pak pro každé $x \in \mathbb{R} \setminus \{2k\pi \mid k \in \mathbb{Z}\}$ máme

$$J_n(x) = \frac{\sin\left(\left(n + \frac{1}{2}\right)x\right)}{2\sin\left(\frac{x}{2}\right)}.$$

 $tak\acute{e}$

$$\frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{0} J_n(x) \, dx = \frac{1}{\pi} \int_{0}^{\pi} J_n(x) \, dx = \frac{1}{2}.$$

Věta (Dirichletova): Nechť $f : \mathbb{R} \to \mathbb{R}$ je taková 2π -periodická funkce, že její zúžení na interval $[-\pi, \pi]$ je po částech hladké. Pak její Fourierova řada $F_f(x)$ má pro každé $a \in \mathbb{R}$ součet

$$F_f(a) = \frac{f(a+0) + f(a-0)}{2} = \frac{\lim_{x \to a_i^+} f(x) + \lim_{x \to a_i^-} f(x)}{2}$$

V každém bodu spojitosti $a \in \mathbb{R}$ funkce f(x) tedy její Fourierova řada má součet rovný funkční hodnotě, $F_f(a) = f(a)$.

Definice (Hladká funkce): Řekneme, že funkce $f:[a,b] \to \mathbb{R}$ je hladká, když má na intervalu (a,b) spojitou derivaci f' a v krajních bodech a a b mají f(x) a f'(x) vlastní jednostranné limity.

Důsledek (O hladké funkci): Nechť $f: \mathbb{R} \to \mathbb{R}$ je 2π -periodická a spojitá funkce, jejíž zůžení na interval $[-\pi, \pi]$ je hladké. Potom pro každé $a \in \mathbb{R}$ je

$$F_f(a) = f(a).$$

Spojitá a hladká funkce se tedy rovná součtu své Fourierovy řady.

2.3 Basilejský problém

Příklad (Basilejský problém): TODO

2.4 Divergentní řady

Řadě $\sum a_n$, to jest posloupnosti $(a_n) \subset \mathbb{R}$, lze přiřadit její "součet" i mnoha jinými způsoby, než jen jako limitu

$$\lim s_n = \lim (a_1 + \dots + a_n)$$

posloupnosti částečných součtů. Jako ilustrace jsou uvedeny dvě sumační metody.

Fakt (Abelovský součet):

$$\lim_{x \to 1^{-}} \sum_{n=0}^{\infty} a_n x^n = s \Rightarrow \sum_{n=0}^{\infty} a_n , = "s.$$

Fakt (Cesàrovský součet):

$$\lim_{n \to \infty} \frac{s_1 + s_2 + \dots + s_n}{n} = s \Rightarrow \sum_{n=0}^{\infty} a_n , =$$
" s

2.5 Konvergence řad

2.5.1 Absolutní konvergence

Definice (Absolutní konvergence): Řekneme, že řada $\sum a_n = \sum_{n=1}^{\infty} a_n$ absolutně konverguje(je to absolutně konvergentní řada), pokud konverguje řada $\sum |a_n| = \sum_{n=1}^{\infty} |a_n|$ tedy

$$\sum_{n=1}^{\infty} |a_n| < +\infty.$$

Definice (Obecná absolutní konvergence): Nechť A je nekonečná spočetná množina.

Pak řadou $\sum_{x \in A} a_x(\text{na } A)$ budeme rozumět každou funkci $a : A \to \mathbb{R}$, kde pro $x \in A$ místo a(x) stále píšeme a_x . Řekneme, že tato řada je obecná absolutně konvergentní řada, když

$$\exists c > 0 \; \forall$$
konečnou množinu $B \subset A : \sum_{x \in B} |a_x| < c$

Věta (O absolutně konvergentních řadách): Nechť $\sum_{x \in A} a_x$ je řada an A. Pak $\sum_{x \in A} a_x$ je obecná absolutně konvergentní řada, právě když pro libovolnou bijekci $\pi : \mathbb{N} \to A$ je klasická řada

$$B(\pi) = \sum_{n=1}^{\infty} b(\pi)_n = \sum_{n=1}^{\infty} b_n, \quad b := a_{\pi(n)},$$

absolutně konvergentní řada. Všechny řady $B(\pi)$ jsou pak absolutně konvergentní a mají týž součet, nezávislý na bijekci π .

Definice (Součet obecné absolutně konvergentní řady): Pro obecnou absolutně konvergentní řadu $\sum_{x \in A} a_x$ tak definujeme její součet jako součet $\sum b_n$ řady $\sum b_n$ s $b_n := a_{\pi(n)}$ pro libovolnou bijekci $\pi : \mathbb{N} \to A$.

Definice (Součin řad): Buďte $\sum_{x \in A} a_x$ a $\sum_{x \in B} b_x$ dvě obecné řady. Jejich součin, či součinová řada, je řada

$$\sum_{(a,b)\in A\times B} a_x b_x.$$

Věta (Součin absolutně konvergentních řad): Nechť $\sum_{x \in A} a_x$ a $\sum_{x \in B} b_x$ jsou obecné absolutně konvergentní řady se součty

$$r := \sum_{x \in A} a_x \in \mathbb{R} \quad a \quad \sum_{y \in B} b_y \in \mathbb{R}.$$

Pak i jejich součin je obecná absolutně konvergentní řada, která má součet rs.

Tvrzení (Exponenciála): $Pro \ x \in \mathbb{R} \ nechť$

$$\exp(x) := \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x^n}{n!} = 1 + x + \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{6} + \frac{x^4}{24} + \dots$$

 $Pak pro každé x, y \in \mathbb{R} platí identita$

$$\exp(x+y) = \exp(x)\exp(y).$$

Tvrzení (Prvočísel je ∞ mnoho): Množina prvočísel

$$\mathbb{P} := \{2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, \dots\}$$

je nekonečná.

- 2.5.2 Stejnoměrná konvergence
- 2.6 Mocninné řady
- 2.7 Funkční řady
- 3 Komplexní analýza
- 3.1 Holomorfní funkce
- 3.2 Póly funkcí
- 3.3 Aplikace
- 4 Úvod do diferenciálních rovnic
- 4.1 Rovnice se separovanýmí proměnými
- 4.2 Lineární rovnice
- 4.3 Věta o existenci